

’ի կողմանս Իսաւրիոյ եւ Պամփիլիոյ, մինչեւ կոչիլ **Աշխարհ Միր Ատանայ**. եւ որպէս սա յարեւմտակողմանն, երկրորդն իշխան՝ **Աւստ** գրեալ ’ի հայում, Oste կամ Hostius de Tabaria, ունէր ընդ ձեռամբ յարեւելակողմն երկրին Սիսուանայ՝ զգաւառն Ճկերոյ. սոցին հանգոյն բաժառու տեարք էին՝ **Լեւոն** տէրն Կապանայ, եւ **Վահրամ** մարաջախտ՝ տէրն Կոռիկոսի. եւ սա օտարազգի թուի, զի եղբայրն կոչի Ժոսլին (Juzulinus ըստ հրովարտակին Լեւոնի) եւ հայրն՝ *Գերվաս* (Gervais), տէր Սերմինայ կամ Սարմենիայ, որ եւ թուի վերոյիշեալ սենեսկալն Անտիոքայ եւ հայր Արշիվալտի։– Որպէս պետական զարմն Լեւոնի ընդ օտարազգի պետաց խնամեցաւ, այսպէս եւ պարոնայք Հայոց եւ օտարաց՝ ընդ միմեանս, եւ փոխառաքար ’ի հայ եւ ’ի փռանկ անուանս կոչէին որդիք նոցա։

Ընդ հաստատարնակ օտարացս՝ որք յետ սակաւուց բնիկք եղեն երկրին Սիսուանայ, ձգեաց Լեւոն այսր՝ զանհաստատսն կամ եկաբնակս, ’ի բազում ազգաց եւ պետութեանց արեւմտեայց, այլ եւ սակաւս ոմանս յարեւելայց. զկէսս սոսկ քաղաքատեսական կցորդութեամբք, զայլս վաճառաշահութեան աղագաւ։ Յառաջնոցն կարգի են՝ երթեւեկք դեսպանաց այլ եւ այլ պետութեանց, զորոց յոգունց պետս՝ անձամբ ետես Լեւոն յարեւելս. որպէս, զկայսրն Ալամանաց, զթագաւորս Փռանկաց, Անգղիոյ, Ունգարաց, եւ զմերձաւորացն՝ Երուսաղեմի եւ Կիպրոսի, թող զայլոց իշխանաց նոցին որք յայսկոյս ծովու. եւ յայտ է՝ եթէ առաքէր առ սոսա թուղթս եւ դեսպանս. որպէս յայտնապէս յիշին՝ բազում անգամ դեսպանութիւնքն առ կայսր Ալամանաց, առ թագաւորն Ունգարաց, առ Քահանայապետն Հռովմայ⁴⁸. զատ յայսցանէ յիշի եւ դեսպան Դքսին Աւստրիոյ եկեալ առ Լեւոն (1211)։

⁴⁸ Ի թղթոցն Լեւոնի՝ միայն գրելոցն առ Իննովկ. Գ Պապ, մնան կամ ծանօթ են՝ լատինարէն պատճէնքն, եւ այն եօթն եւեթ, մինչ եռապատիկ աւելի կան թուղթք Պապին առ նա. նոյնպէս եւ ’ի պարզեւագրացն առ Ասպետս եւ առ վաճառականս՝ ծանօթ են եօթն եւեթ։ Իսկ դեսպանք առաքեալք ’ի նմանէ, ազգայինք եւ օտարազգիք, ծանուցեալք, են յամս,

1187? Ա. Ա. առ Փրետրիկ կայսր Ալամանաց.

1190 Կոստանց եւ Պալտին Կամարտիասք, առ նոյն.

– Ներսէս Լամբրունեցի եւ Գէորգ Սկեւռացի, առ նոյն.

– Հեթում Սասնեցի, առ նոյն.

1196 Ա. Ա. առ Ենրիկ Զ կայսր, ’ի Միլան.

1197 Ներսէս Լամբրունեցի եւ Հալկամ, ’ի Կ. Պօլիս